

Berlin 24 – 27/5 2024.

Dags för herrarnas årliga vårresa. Denna gång var den förlagd till Berlin. Det såg mycket lovande ut med deltagarantalet vid intresseanmälningen. 14 – 15 personer anmälde sig och glädjande var att flera som inte brukar följa med, ville delta på denna gång. Men som vanligt började det droppa av folk ju närmare vi kom avresan. Slutligen var det åtta som satte sig på flyget: Jan Lemos(skrivande) Gunnar Landborg, Magnus Juthage, Håkan Karlsson, Klas Eliasson, Otto Jacobsson, Thomas Wallin och Birger Vilhjalmsen.

Det började lite nervöst redan när Gunnar och jag åkte bil mot Arlanda. Ett par lastbilar hade krockat på E 4:an med långa köer som följde. Tidigare på morgonen hade det varit totalstopp, men det började lösa upp sig även om vi kröp fram. Vi fick skippa långtidsparkeringen och köra in i parkeringshuset närmast terminalen för att hinna. Än nervösare blev vi när Gunnar upptäckte att han denna gång hade rätt id-kort men glömt boardingkortet och även bokningskoden. Lyckligtvis fick vi tag på en servicekille som tog med oss till en separat incheckning, där dom kunde hitta bokningen, sen fick vi gå före alla i kön. Arlanda har numera världens bästa säkerhetskontroll och är rena nöjet att passera, tar endast ett par minuter. Klas hälsade oss välkomna vid gaten och var glad att se oss.

Flyget gick bra och efter en 65 € dyr taxiresa kunde vi checka in på Hotell Hampton by Hilton nästgårds till Alexanderplatz. Birger väntade på oss i lobbyn med en tysk lager i handen. Vi beställde in det samma till oss.

Resten av Göteborgsgänget som anlänt tidigare hade redan dragit iväg ut på stan för att kaka lunch. Deras val blev Berlins berömda TV torn. Här blev dom av med en smärre förmögenhet bara för att åka upp med hissen. Utsikten var magnifik, lunchen okay men inte värt priset, så resten av oss beslöt att skippa denna turistfälla.

Vi hade inte förbokat var vi skulle äta middag på kvällen, så vi gav oss också ut på stan för att hitta ett. Det var inte det lättaste att hitta något, som kunde ta emot åtta nybokningar på en fredagskväll. Vi hittade en till slut och säkrade platser. Efter några stopp på olika vattenhål återvände vi till hotellet, för någon timmes vila.

På kvällen sammanstrålade hela gänget i hotellobbyn med välkomstkramar och lageröl. Vi började diskutera följande dags program. Till slut bestämde vi oss för att ta Hop on Off bussarna och åka runt på stan med några stopp och välkomna vad dagen kunde ge oss.

Gemensam promenad till restaurangen där de gjort i ordning ett eget bord för oss. Menyn var på tio sidor, men tror alla beställde schnitzel.

Efter någon timmes småprat om allt möjligt tackade vi för oss och började promenera hem. Det blev ett stopp till på den lokala krogen innan vi avslutade första dagens äventyr.

Ny dag som startade i ett fullt frukostrum, mycket folk på hotellet. Därefter var det att ställa sig i kön till event disken för att köpa bussbiljetter. Vi lyckades tjata till oss 10 % grupp Rabatt.

Bussen väntade på oss vid hållplatsen och vi hoppade på. Turen hade ca: 20 stopp vid olika sevärdheter samt guidning i hörlurar under resan. Vi beslöt att första plats att hoppa av var Brandenburger Tor. Perfekt plats för att ta ett gruppfoto framför monumentet. Något besvikna blev vi när bussen plötsligt svängde av rutten och åkte en stor omväg runt hela området. Visade sig att området var avstängt för förberedelser till EM i fotboll. Vi fick senare

veta att det skulle bli storbildskärmar, partytält och barer över hela området. Nya beslut måste tas om var vi skulle hoppa av istället. Folk började bli törstiga så valet blev Gedächtniskirche, som låg några stationer bort.

Väl framme möttes vi av mängder med sjungande o gapande rödklädda fotbolls fans. Tyska kuppen skulle avgöras på kvällen mellan Kaiserslauten och Bayern Leverkusen (0 – 1). Efter ett öl och toalettbesök promenerade vi genom alla skrålände fans mot nästa busstopp för att fortsätta. Nästa stopp bestämdes till att bli Checkpoint Charlie. Halvägs dit kom vi förbi varuhuset KADEWE, som är Europas näst största varuhus efter Harrods i London. Naturligtvis måste vi titta in. Efter en jädra massa rulltrappor kom vi upp till de översta våningarna, som har massor av olika restauranger och barer. Lite för tidigt för lunch men vi satte oss och någon beställde in en flaska skumpa för att dela på, andra beställde jordgubbar med grädde. Efter det fortsatt promenad. Väl framme vid Checkpointen var det dags för lunch. Vi hittade en oas med palmer o strand bakom några höga plank. Ny öl och några bratwurstar fick det bli. Efter lite fotografering vid checkpointen hoppade vi på bussen för hemfärd.

Vi ville se semifinalen i hockey mellan Sverige o Tjeckien på eftermiddagen. Vi gick in på vår lokala krog och frågade om dom kunde sända matchen på stor tv. Jajamän sa bartendern men gör er beställning först, vilket vi gjorde och fortsatte tjata om att starta tv:n.

När han till slut gjorde det, visade det sig att det fanns massor av sportkanaler men ingen med vår match. Han försökte, vi försökte och ägaren som tillkallades kom i bil. men inte heller han hitta någon match. Till vår lycka låg det en pizzeria vägg i vägg som hade rätt kanal.

Vi tog våra sejdlar och gick över. Halva matchen hade redan passerat och vi blev inte gladare när vi såg att vi låg under och senare slutade med torsk 3 – 7. Nedfälda drog vi oss tillbaka till hotellet för en stunds villa innan kvällens aktiviteter skulle starta.

Håkan hade förbokat bord i en stor traditionell ölhall med bompapåsar och orkester. En jätteliknande massa oväsen med allsång, skålande och gapande fotbolls fans. Det gjorde inte saken bättre när det pågick ett bachelor party på bordet bredvid. Svårt att avgöra om brudgummen eller vem av hans gäster som var fullast.

Alla av oss beställde in ett grillat/kokt knä av gris, som mer liknade en kvarts gris. Tror inte någon av oss lyckades äta upp allt, trots tappra försök att skölja ner det med öl.

Proppmätta och med ont i öronen, lämnade vi stället och promenerade hem för att återhämta krafter till följande dags äventyr som skulle bli en båtfärd på floden Spree.

Mindre trängsel vid frukostbordet denna morgon, liksom till disken för evenemangsbiljetter. Vi fick tag i båtbiljetter och startade promenera de två kilometrarna till dockningsplatsen för båten. Efter lite kart-googlande , hittade vi den under ett brofäste.

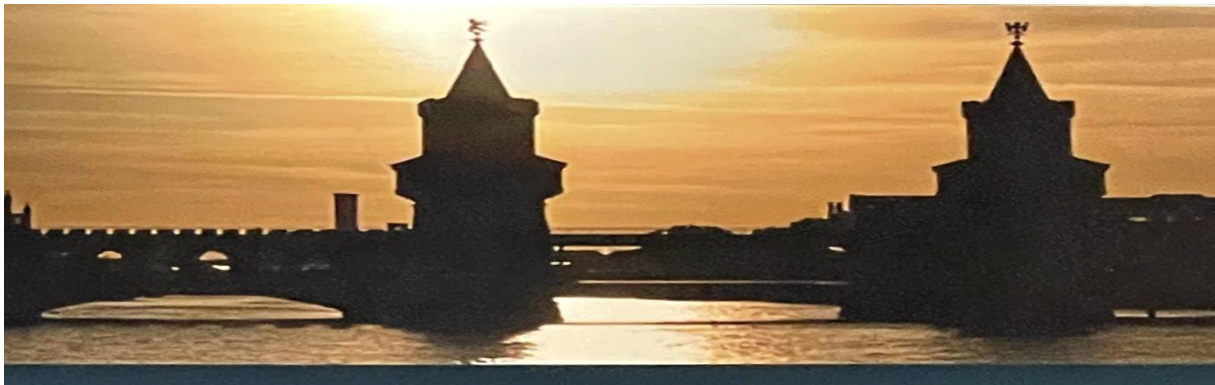
Turen skulle ta oss uppför Spree och tillbaka och skulle ta två timmar. Det serverades ingen lunch ombord utan bara snacks och dricka, men det gick ingen nöd på oss. Försedda med hörlurar och svensk språkguide puttrade vi iväg.

Perfekt att låta staden glida förbi i sakta mak. Vi passerade olika områden med allt från industrier, kontor, bostäder, broar och stora områden som var rena hippieläger . Verkade vara poppis att bo på pråmar och hemsnickrade båtar med egna trädgårdsodlingar. Flaggor och banderoller med olika meddelanden hängde överallt samt musik i alla stilar.

Efter två timmar var vi tillbaka till utgångspunkter, nöjda med turen. Vi beslöt att leta efter ett lunchställe någonstans längs hemvägen. Vi hittade ett, också längs med floden där vi intog schnitzel och wurst.

Fortsatte sedan promenaden hem till hotellet och den lokala krogen där några av oss ville se bronsmatchen i hockey mellan Sverige och Kanada. Efter ett tag kom vi till ett område med massor av kravallutrustade poliser i kolonner om 30 st, bepansrade fordon och vattenkanoner. För att förvissa oss om att det inte var en revolution på gång , gick vi fram till ett befäl och frågade om vad som var i görningen.

Förklaringen var att det skulle vara en cuppmatch i basket mellan två Turkiska lag och deras fans slår ihjäl varandra om dom kommer samman. Och så sägs det att idrott och sport föreningar, jo jo. Bäst att knalla vidare för att inte landa i den soppan. Hockeyn började dåligt och vi gick över på krogen för att ta en öl och pratstund istället för att se den kommande förnedringen. Dröm om vår förvåning när vi senare såg att vi gått ikapp och till och med vunnit.

Sedvanlig vila på hotellet för att på kvällen mötas i lobbyn för diskussion om var vi skulle äta middag. Vi kunde inte enas, så göteborgarna tog en taxi till en av Birger, föreslagen restaurang. Vi andra tog en kort promenad till Alexanderplatz och satte oss på en uteservering längs med promenadstråket. Vi kom undan med 300 kr/per för mat och dricka medans göteborgarna blev av med 1500 kr. Men då fick dom äta trerätters och på vita dukar, det kostar extra.

Vi sa god natt i lobbyn. Häften av oss skulle åka hem tidigt nästa morgon medans resten kunde spendera hela dagen i staden och hade sin hemresa sent på kvällen.

Måndag morgon var frukustrummet nästan öde jämfört med de andra mornarna. Tydligt att många redan lämnat hotellet. Alla sportaktiviteter under helgen hade nog varit en del av förklaringen att rumspriserna hade gått upp med nästan 200 % sedan vi först började planera resan.

Efter frukost samlades vi i lobbyn för att ta farväl av de som skulle flyga hem tidigt. Vi andra började diskutera vad att göra. Magnus kom upp med förslaget att besöka ett Andra Världskriget relaterat museum. Han hittade ett via Google, det låg tre kilometer från hotellet För långt att gå, så vi beslöt att ringa en Bolt bil och åka dit. Väl framme stannade Bolten på en gata och föraren sa att vårt museum låg 50 meter ner på nästa tvärgata. Ni kan nog redan nu gissa att där låg inget museum. Mycket riktigt.

Efter lite letande gav vi upp och anlidade Google igen. Visade sig att vi nog tagit fel på namnet, men såg ett liknande som skulle ligga några korsningar bort. Det blev en ny tre kilometers promenad. Det var ungefär nu som frågan kom upp -brukar inte museum vara stängda på måndagar? Trötta i benen också efter att ha försökt ta genvägar som var återvändsgränder, kom vi till slut fram. Mycket riktigt var dörren stängd.

Nytt googlande och vi såg att det Historiska museet skulle vara öppet. Ny promenad på ett par kilometer. Vi kunde lika bra ha startat promenaden från hotellet, det hade varit kortare. Till vår glädje såg vi att det var öppet men det grusades när vi skulle köpa inträde och fick informationen att huvudutställningen var stängd för underhåll. Det fanns en liten temporär sidoutställning som var öppen och kostade 7€ att besöka. Vi beslöt att ta chansen, nu när vi ändå gått genom halva stan. Utställningen bestod av fem mindre rum med lite bilder på väggarna. Vi avverkade alla på 3 minuter. Hade vi förstått det innan, så hade vi inte gått in ens om vi fått betalt med 7 €.

Besvikna traskade vi vidare, nu med ett mål att hitta ett ställe för lunch. Fanns inte mycket att välja på i detta område. Hittade ett, men dom hade vita dukar på borden, så vi befارade att stället inte var det billigaste. Servitören flyttade ihop några bord och gav oss menyerna. Efter en snabb titt på de få rätter som erbjöds och priset, reste vi oss och traskade vidare.

Efter ett tag kom vi till en ölhall också med en uteservering. Perfekt, det tar vi. Det blev några curry wurstar och annan husmanskost till ok priser.

Mätta men helt slut efter allt promenerande släpade vi oss tillbaka mot hotellet. Framme där, spenderade vi återstående tid på den lokala krogen, med diverse diskussioner nersköljt med några lager.

Taxiresa till flygplatsen där vi skildes för att gå till olika gates. Sammanfattningsvis kunde konstateras att vi hade haft roligt och var nöjda med resan och såg fram emot kommande resor.

Vid pennan/datorn

Jan Lemos

